

mániává fejlődött. Azelőtt a folyton változó divatmajmolás, feltűnési hiúság, és bűnös tetszvágy csak a nőnem „veleszületett gyegéi”-hez tartozott; ma — sajnos — ki kell mondanunk, már sok úri ember, elpuhult férfi sem marad hátra a ruházkodási fényűzésben. Azelőtt a fényűzés kivált csak ruhára szorított — napjainkban mutatkozik az butoraink-, szórakozásaink-, vendégeskedéseinknél és sok másféle alkalommal. Nem csoda aztán, ha a természetszerűség és életegyszerűség kihaltával a régi jó idők egyszerű erkölcsi és erényei is lassacskán eltűnedeznek sorainkból és ezek helyébe a hiúság, gőg, dőlyf, szédelgés, bankrot-tirozás, elszegényedés, életuntság, öngyilkosság stb. ütötték fel gyászos tanyájukat. Nem csoda, ha számtalan családi boldogság feldulatik és nem egy családapa megöszült már idejekorán, midőn keservesen keresett filléreit hű neje és leányainak pipértele volt fordítani. Hogy micsoda pusztítást tesz a házi pénztárban a ruházkodási fényűzés, azt azon szülők mondhatnák meg legjobban, kiknek nagyreményű csemetéi ugy farsangi időben 4—5 nobel-bálon résztvesznek; mikor egy olyan báli kistafirozás százakat emeli ki az apa tárcájából és egy éjszaka alatt hónapok keresménye tétetik semmivé. És nem gyakran történik-e, hogy míg a jó család hölgyei susogó selyem és bársony ruhákban „brilliroznak” a fényes termekben vagy páholyokban, addig az otthon levő gyermekek éhségtől siránkoznak? Nem tapasztaljuk-e igen sokszor, hogy a modern fényűzés leple alatt vagy anyagi üresség vagy szellemi fogyatkozás kinövéséi lappanganak és hogy a fényűzés korunkban nagyon hasonlít azon almához, mely kívül a legszebb ugyan, de belül — rothadt. — Igen! a szédelgés itt is előtérbe lép kárhuzatos játékaival. Sok szülő a tulságos pazarlás és fényűzés sajátos nemei által akarja elhitetni a világgal, hogy a szobájukban álló Wertheim-szekrény telve van jövedelmező értékpapirokkal. A fényűzés a családok, melylyel a negyedik anyák vagyontalan leányainak gazdag térjüket iparkodnak szerezni. A gyakorlati élet tanúsítja, hogy a házasság megkötésének indokát nem ritkán a külső látszat után való indulás képezi. Midőn pedig a vagyonra leső férj meggyőződik arról, hogy neje hűség- szeretetével is be kell érnie, családásában elkomorodik, szívébe belopódzik az elégedetlenség és öntépelődés gonosz szelleme, és csakhamar — előbb mint sem gondolná — kezdeteket vesz a családi viszályok, az adósságok fölhalmozása, a bűnös sikkasztások, a hűtlenségek gyakorlása stb., melyek legtöbbszörre az öngyilkosság szomorú drámájával szoktak végződni. Ime! ez rendes finaléja a fényűzés és pazarlás szerencsétlen hőbortjainak. Igaz marad örökké ama régi közmondás: „A pazarlás a bőségnél reggeliz, a szűkölködésnél ebédel, a gyalázatnál vacsorál.” És a mi még különösen jellemző, az ama körülményben rejlik, hogy korunk, mely különben demokratikusnak szereti magát kürtölni és irtóháborút irt zászlajára mindazon kiváltságok ellen, melyek egy embert a másik fölé, egy osztályt a másik fölé helyezni képesek, — épen a fényűzést dajkálja és oly elnéző, engedékeny tud lenni azok iránt, kik mivel szellemi kiváló tulajdonságoknál fogva nem tudnak mások fölé emelkedni és ezek bámulatát maguknak kivívni, szemfényvesztő külsőséggel, fényesen-fényesebb ruhával akarnak „imponálni” és a világ előtt megmutatni, hogy ők nem közönséges emberek!

Mit szóljak még a fényűzés egyik másik veszedelmes oldaláról — a tulcsigázott vendégeskedés és bankettozásról. Nincs az a csekély

titulus, a melynek ily módon kifejezés nem adatnék. Ha tisztújítás van: bankett; színészek jönnek: bankett; az iskolafőnök kifejezte megelégedését: bankett; és így megy ez szünet nélkül! — Hisz jól van, a barátságos összejöveteleket és öszinte magyar vendégszeretetet, mint vérünk egyik jellemző szép tulajdonát — épen nem kárhoztatjuk, hanem csak azon rossz szokást ostromoljuk, melynél fogva az ilyen vendégeskedések nem moznak mindig a józan fogyasztás és egyszerűség határai között, hanem jóval átsapva azokon, nagyon is érezhető, sebeket ejtenek sok ember finánciális erein. A régi magyar vendégszeretet híressé lön nem teritékek csillogása és az ételek sokasága által, hanem a barátság és jókedv bősége által, melyek az ilyen vendégeskedéseket fűszerezték. Nagyon tanácsos egyáltalán a társadalmi élet örömeivel úgy élni mint a régi jó borral. Ha olykor egy-egy pohárkával iszunk belőle, egészségünkre jötevényeg hat, erőt kölcsönöz a gyenge testalkatnak és felvidítja az erős, egészséges ember kedélyét. De ha folyvást poharat üritünk, elkábit bennünket és végre betegséget szül. (Jósika Julia, Pályavezető 108.)

Érzéket, fogékonyságot kellene tehát nevelni ama eszme iránt, hogy az egyszerűségben keressük dicsőségünket. Ezen jelentékenyen lendíthetnénk p. o. a báli bizottságok, melyek a résztvevőket e tekintetben bizonyos szabályok szem előtt tartására kérhetnék fel. Korunkban a rendkívüliségek szoktak hódítani, és vajjon nem volna-e az rendkívüliség, ha a hőtvöl a bálók pompáját és fényét egyszerűséggel felcserélné? Meggyőződésünk, hogy e tekintetben a felsőbb rangoknak kellene jó példával előre menniök és az egyszerűséget ruhában épenugy, mint a vendégeskedésekben eszményi magaslatra emelni — e nemes példájuk csakhamar követőkre találna az alsóbb rangok soraiban is. Csak a kezdet nehéz: ha meg adatnék a példa, jótékony hatása el nem maradna!

Emlékezzünk csak a régi rómaiakra, kik midőn a fényűzés és tobzódás tetőpontján állottak és lukullusi vendégségeket csaptak, csakhamar határtalan korrupció harapódzott el egykor hatalmas birodalmukban. A birneves Róma nem sokára elbukott, szétszűllött és ma már csak a föld alól kiásott romok hirdetik egykori nagyságát.

Schultz Károly.

A szigeti védtöltés tovább építésének ügye.

Mint t. olvasóink tudják, a Margitta sziget ármentesítése tárgyában az árterei birtokosok közötti megegyezés létesítése céljából a közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszterium ns. Kardos Kálmán országgyűlési képviselő urat kiküldötte kormánybiztosul, ki e minőségben az érdekelt birtokosokat még a múlt évi július hó 1-ső napján tartott értekezleten nyilatkozatra felkérvén, azon érdekelték, kiknek birtokai hosszában a töltés már elkészült, ennek fenntartását ígérték, míg azok, kiknek birtokai még teljesen védtelenek, bizonyos feltételek alatt a mohácsi határ végéig kiépített védtöltés tovább-építésére és befejezésére késznek nyilatkoztak.

Az utóbbiak által kikötött feltételek időközben teljesülvén, az említett miniszterium utasította a kiküldött kormánybiztot, hogy az összes érdekeltet újabb értekezletre meghíván, eszközöljön ki tőlük kötelező nyilatkozatot arra nézve, hogy a töltést végleg kiépítik s az

Az első csók elhangzott, s az ifju csakhamar eltűnt.

Beleveté magát a tó hűs habjaiba, és partot nem ért többé.

De jött helyébe más. S az is elment. Jött egy harmadik, aztán negyedik és így tovább.

Rozalind nem busult. Arcának virágai ugyan lehervadtak, de körülte fölhalmozódtak Keopsz bálványkincsei.

Szempilláim lecsukódtak, s mire ismét felvetém azokat, az előbb szemlélt vidék s jelenet elmosódott, s a tükör síma lapján más kép csoportjai bontakoztak ki.

Az alkonyat kékes köde nehézkesen ereszkedett le egy városra, hol sürgés-forgás, a nagy sötét épületekből kitóduló füst, gépek zakatolása, targoncások lármája, rekedt kintorna elavult dallamai, süketítő diszsonanciába olvadt.

A háttérben, rostélyzattal ellátott szűk ablakokkal, sötét kolostor állt, melynek nehéz tölgy ajtai csikorogva nyiltak föl, s abból komor alakoktól körülveve, fehér ruhában ültözött ifju leánya lépett ki, kezében imakönyvvel, fején az örökszüesség mirtuszjelvényével.

Környezői egyike kezében viaszgyertyát tartott, melynek tölcsapó lángja megvilágítá a lányka mély vallásosságát és érzelemgazdagságát kifejező arcát, s én fölismerém benne Rozalindet; de nem kelet élvekre hajló leányát, hanem az ősi vallás és szokások között nevelt nyugoti égalj csendes vérű Rozalindjét.

evvel, valamint a fenntartással járó költségeket viselik.

Az árterei birtokosok ezen értekezlete múlt hó 30-án tartatott meg városházunkon.

A kormánybiztos az érdekelt községek és birtokosok képviselőit üdvözölvén és az értekezlet tárgyát előterjesztvén, feltette a kérdést, vajjon elfogadják-e a kötelezettséget arra nézve, hogy a Mohács-Margitta sziget ármentesítésére szolgáló védtöltést kiépítik, azt a jövőben jó karban tartják és nem teljesítés esetében alávetik magukat a kormány hatósági intézkedéseinek?

E kérdésre a kalocsai érseki urodalom, Szemle, Báthmonostor és Duna-Szekeső községek, a duna-szekesői közbirtokosság, báró Bésán János, Mohács nagyközség összes érdekeltége és a pécsi püspöki urodalom képviselői kijelentették, hogy ők a töltést Mohács város véghatáráig már megépítvén, a mennyiben ez a magas kormány által elfogadott tervekben megjelelt méreteknél meg nem felelné, ezek kiegészítésére és a töltés jó karban tartására kötelezik magukat — természetesen mindegyik érdekeltég a maga által épített töltésére vonatkozólag — és az ezen elvállalt kötelezettség nem teljesítése esetére alávetik magukat a kormány hatósági intézkedéseinek.

A főhercegi bellyei urodalom hivatkozással a múlt évi július hó 1-én tartott értekezlet alkalmával felvett jegyzőkönyvre és a közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszterium 1884-ik évi 24,651. sz. rendeletét kiindulási pontul elfogadva kötelezi magát a kincstári baracska urodalom- és Batina községgel egyetértve a töltést és zsilipeket a mohácsi határtól Bezdánig a fennálló margitta-szigeti védgátársulat tervei szerint kiépíteni és jó karban tartani, mégis akként, hogy a hozzájárulási arányhoz a kulesot azon területek holdszáma képezze, — haszonra való tekintet nélkül, — mely területek ezen három érdekelt részéről a létezett védgátársulathoz bevonva voltak. Ugyanily értelemben nyilatkozott és vállalt kötelezettséget Batina község is, nem teljesítés esetében alávetvén magát — miként a bellyei urodalom is — a kormány törvényes hatósági intézkedéseinek.

A baracska kincstári urodalom a bevonni szándékolt béregi és szántovai Budzsák nevű területre nézve kijelenti, hogy miután azon földek a Türr-tápcsatorna állandóan magas vízállásának befolyása alatt immár nagyrészen el-mocsárosodtak és mindinkább el-mocsárosodnak, ezen állapot pedig az említett ok fennmaradása esetén a Margitta-szigeti védtöltés által sem lesz megszüntetve: a védtöltés érdekeltégéhez hozzá nem járulhat. A mennyiben mégis törvényes hatósági intézkedés folytán erre kényszerítették, a költség hozzájárulás tekintetében nem a terület, — hanem a haszonarányt kéri kulesul elfogadni.

Az összes érdekelték a kincstári urodalom nyilatkozatára a jegyzőkönyvben is kifejezett azon észrevételt tették, hogy éppen a védgát kiépítésétől függ a Türr-csatorna által általában s így a kincstári urodalom területén okozott bajoknak is orvoslása és hogy a baracska urodalom a béregi és szántovai Budzsákon kívül még többi területei által is érdekelve van. Miértis azon jegyzőkönyvi kérelmet terjesztették elő, hogy a nagymélt. közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszterium rövid uton és közvetlenül érintkezve a magas pénzügyminiszteriummal mint a baracska kincstári urodalom főhatóságával eszközölje ki a baracska kincstár hozzájárulását s a töltés kiépítését mielőbb rendelje

Zsoltárokat mormolva s dicsőenket zengve haladt a menet.

Sok ábrándos ifju epedő szemekkel kísérte az elől nyugodt méltósággal haladó fiatal leány karesu alakját.

Egy alacsony ház előtt megálltak mind. Örömtől sugározva futottak Rozalind elé szülei, testvérei. Imádságok s áldások osztozása között bucsuztak el egymástól, a lányka, hogy Krisztus jegyesévé avatassa föl magát.

Sápadt, földult arccal egy ifju sietett utat törni az egybegyűlt sokaságon. Rozalindhez érve, előtte térdeire ereszkedett.

Szemeinek ékesszólása szíve érzelmeit tolmácsolta.

— Oh maradj! ne menj! légy üdvözítő angyalom! rebegé, s könyei aradatként lépék el halvány arcát.

De a leány elfordult tőle, s a menet lassu léptekkel a bámuló tömegtől kisérve visszaindult.

És a kolostor kitárt ajtaja, — mint éhező szörnyetegek — örömmel fogadta ifju áldozatát, kinek napja sem volt még, s létele már éj.

Csak egy tűnő pillanat, s a házak s alakzatok köre megdőlt. Szemeim elé új látvány tárult.

A forkörök közt, ott hol egy folyó huszonkét ága siet egyesülni a tenger vizével, van egy fenyvesektől környezett kies partvidék.

(Vége köv.)

Lombos bérzetető nyult föl a magasba, tükös-bokros lejtőin mezei szarvasok ugrándoztak, juh és kecskenyájak legelésztek.

A bérc alatt édeni völgyben, karesu pálmák lombjai a hajnali enyhe fuvalat csókjaitól titokszerűen rezegtek, s a sötét ciprusok fiúrtözetei barna árnyat vetének a földre: míg a mirrha virága bódító illatát árasztá szerteséjjel.

Itt sárga folyam fodrozott tükrében ezüst halacsok játszadoztak, amott a vandorgalambok seregéstől huzódtak a messzekéklő hegyek felé.

Az éj buján himlélé csillogó harmatával az örökzölddel parkirozott talajt, s benedvesíté egy, az üde keretet teljes értékére fölemelő, bájos hölgyalak parányi lábait.

Ez jött, ragyogva, trissen mint nap, mikor az óceán habjaiból kiemelkedve, Aurora biborfénye mosolyog körülte, arca rózsapírban égett, sötét szemei szerelmi üdvért esengtek.

Megjelenésére mint varázsszóra, sóvárgó dal fakadt egy bokor aljából; s erre a leálynak szakgatott sóhajtsái volt a válasz.

Csak egy intés, egy mosoly a szép ajkáról, s a hangadó bokor ketté vált és Amor nyilatól sebezve, karesu ábrándos ifju, karjait ölelésre tárva ki, sietett a szép hölgy felé, e nevet rebesve: Rozalind!

Mit suttoztak a falombok s a tó hűs habjai?

A lég pajzán démonokkal telt-e meg? kacagva ismételte minden az ifju és leánya e szavait: „Örökké! örökké!”

el, hogy a mű még ez év tavaszán befejeztessék, avval indokolván e kérelmet, hogy a kincstári urodalmon kívül most már az összes érdekeltek köteleztek magukat a töltés illető vonalát kiépíteni, — hogy a baracscai urodalom a pénzügyminiszterium utasítása folytán a létezett védgáttársulatba nemcsak belépett, hanem az ebben felmerült költségekhez összes területének holdszáma arányában tényleg is hozzájárult s jelenleg éppen azon védgáttársulati terveknek végrehajtása céloztatik — és hogy ezen áldásos mű végrehajtása most már csak a baracscai urodalom hozzájárulásától függ.

Az értekezlet szétoszlása előtt a főhercegi bellyei urodalom képviselői még azon kijelentést tették, hogy tekintettel az ügy sürgősségére és tekintve azt, miszerint Batina községgel a kiépítés módzataira nézve már megállapodásra jutott: hajlandó az urodalom a magas kormány esetleges rendeletére a visszalevő töltési és zsílipmunkálatokat a hozzájárulási kötelezettség és az arány kérdésének végleges eldöntése előtt is haladéktalanul foganatba venni, azon feltevésben, hogy az ekként a baracscai urodalom helyett előlegezendő költségek és a munka befejezésétől számítandó 5% kamatai neki a baracscai urodalom által az utóbb meghatározandó arányban megtérítettni fognak.

Ha visszatetszést szült a baracscai kincstári urodalom fennidézett nyilatkozata: úgy annál nagyobb tetszést, sőt mondhatni lelkese- dést keltett az összes jelenlevőknel a főhercegi urodalom képviselőinek most idézett nagylelkű kijelentése, mely egyszersmind világos tanujele annak, hogy nem a főhercegi urodalmon mult (mint azt a mi töltésünk építése alkalmával némely konkolyt hinteni szerető elemek hiesztelgették), ha a töltés egész hosszában még el nem készülhetett, sőt ellenkezőleg az ügy jelen állásában csak a főhercegi urodalom ezen nagylelkű ajánlata teszi lehetségessé, hogy termékeny Margittaszigetünk ármentesítésének áldásthöz munkálata rövid idő alatt végbejéhez jusson.

Különfélek.

— **Előfizetési felhívás.** Jelen számunk ezen évnegyedben az első levén, felhívjuk lapunk tisztelt előfizetőit, miszerint előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek. Hátralékosainkat pedig kérjük, hogy tartozásaikat mielőbb törleszteni méltóztassanak.

— **Kinevezés.** A pécsi kir. törvényszék elnöke Temmer Jenő díjtalan joggyakornokot a mohácsi kir. járásbíróhoz díjas joggyakornokká nevezte ki.

— **A kaszinó husvét másod napján tánc** —, az iparos olvasókör ugyanakkor tombolaestélyt rendez, melyre a tagokat meghívja az igazgatóság.

— **Baranyavár-Mohács-Szegzárdi vasút.** Megbízható forrásból vett tudósítás szerint a közmunka- és közlekedési m. kir. miniszter néhány nap előtt megadta az előmunkálati engedélyt a Baranyavártól Mohácsra keresztül Báltaszék-Szegzárdig kiépítendő vasutvonalra. Hogy mily nagy anyagi előnyöket nyujtana városunknak és vidékének ezen vasutvonal létesítése, azt — egy hiszszük — felesleges bizonyítgatni. Miért is városunk és vidékének jól felfogott érdekében óhajtandó, hogy a tervezett vasutvonal mielőbb kiépítettessék.

— **Halálozás.** Vörös János polgártársunkat és családját súlyos csapás érte, leánya: özv. Horváth Danielné halála által, ki e hó 1-én reggeli 4 órakor érte 26. évében rövid szenvedés után elhunyt. A boldogult hült tetemei e hó 2-án d. u. 4 órakor nagy részvét mellett tetették a helybeli róm. kath. sirkertbe örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban a kiállítók között felosztott pénzüsszeg felemelésénél előfordult sajtóhibákat ezennel helyreigazítjuk: Stollár F. csakugyan 68 frt 35 krt. kapott, s az így fennmaradt 138 frtból a hét kiállító fejenként 19 frt 50 kr., Csomor Józsefné 2 frt 50 krt kapott. Ugyancsak a helyi kiállítás jövedelméről s kiadásáról közölt kimutatást ekként kérjük kijavítani: Bevétel 1101 darab belépti-jegy után 110 frt 10 kr., felülfizetés 7 frt 15 kr., összesen 117 frt 35 kr. Kiadás 10 frt 90 kr., mely levonotván a bevételből tiszta bevétel 206 frt 35 kr.

— **Jó tékoyság.** Mult hó 30. és 31-én tartatott meg a maissi róm. kath. iskolába járó növendékek vizsgálata, mely alkalommal a „Maiss és Vidéke Mezőgazd. Előleg-Egylet“ öt frtot, Linder Gy. körj. ur pedig három frtot adtak át alólirtaknak oly célból hogy az, a magyar nyelvben legtöbb eredményt felmutatott tanulók közt osztassék ki. E nemes tettükért fogadják nevezett jötevők tanítványaink, úgy magunk nevé-

ben, e helyt is forró köszönetünket. Frey János és Anna r. k. néptanító, és tanítóné.

— **A baranyamegyei kiállítók figyelmébe!** A kiállítási tárgyak átvétele körül igen sok nehézség és zavar merül fel a miatt, hogy a kiállítók több csoportba tartozó és külön ládába csomagolt tárgyakat egy szállító levéllel adnak fel. Figyelmeztetnek tehát a kiállítók, hogy egy szállító levéllel csak ugyanazon csoportba tartozó ládákat adjanak fel. — Pécs, 1885. évi márc. 30-án. A pécs-kerületi kiállítási bizottság elnöksége.

— **Tűz.** Mult szombat és vasárnap közti éjjel Samska Jenő somberek nagybirtokos majori stájlójának padlásán tűz támadván, ez az egész épület elhamvasztotta. A béresek a tüzet csak akkor vették észre, midőn már a lángok felelőre lefelé az istálló belsejébe csaptak és a tüzes gerendák aláhullottak, miért is csak nagy nehezen sikerült a benlevő szarvasmarhákat kimenteni.

— **Tűzhálál.** Borzasztó szerencsétlenségnek volt színhelye Baán községe a mult szombat és vasárnap közti éjjel; ugyanis Weisz Salamon birtokos tulajdonát képező istálló eddigé ismeretlen okból kigyuladt s a bent levő marhák közül egy ló, két tehén, valamint az ugyan bent alvó kocsis a füstben megfuladt. A tulajdonos észrehevén a szerencsétlenséget, az istállónak azon ajtaja felé sietett, mely felett a tető még nem volt lángban, az ajtót — mely csak be volt támasztva — berugta s azon a pillanatban a levegőt nyert bősé elem lángja földre terít s a már elégett gerenda ráesett. A szerencsétlen ember lélekjelenlétét megtartva összeszedte minden erejét s kimenekült a lángok közül, de az égési sebek következtében csütörtökön estve nagy kínok között meghalt.

— **Az országos kiállítás alatt a fővárosba utazó vidéki tanítók fogadására és utbaigazítására a fővárosi tanítóegyletek küldötteiből álló fogadó bizottság f. hó 27-én tartotta alakuló gyűlését a népnevelők egyesületének helyiségében. E bizottság 70 tagból áll, melyből 30-at a budapesti tanítótestület, 20-at a népnevelők egyesülete és 20-at a budai tanítóegylet küldött. Elnökké egyhangulag Welner Gyula, jegyzökké Soltész Kálmán és Hortobágyi Antal, pénztárnokká pedig Rózsa György választottak meg. A fogadó bizottság mindenik tagja jelenyt fog kapni, a részletes program később fog közzétettni. Vidéki tudakozódások Welner Gyula igazg. tanítóhoz intézendők (I. ker. szarvastéri községi népiskola.**

— **Egyéves ménésikók vásárlása az állam részére.** Baranyamegye területén az egyéves ménésikók vásárlása Pécs, 1885. évi április hó 15-én a budai külvárosi vásártéren a délelőtti órákban fog megtartatni. Vásároltatnak jól kifejtett, szabályos alkatu és erős csontu egy éves ménésikók. Figyelmeztetnek a tenyésztők, miszerint ez évben csak a legjobb minőségű és árra nézve is megfelelő csikók fognak megvétetni, miért is gyengébb minőségű vagy tulságos árra tartott csikók elővezetése csak felesleges fáradságot okozna. Továbbá csupán oly egyéves ménésikók fognak az állam részére megvétetni, melyek származása apai részről hiteles fedeztetési jeggyel kimutatható. Előnyben részesül pedig az oly csikó, melynek jó alkatu anyja is elővezettetik. A megvásárolt csikók a miniszteri vásárló biztos által rögtön a helyszínén kifizettetnek és átvéttetnek.

— **Egy baka eltévedése Bécsben.** Hogy mily bajokat okoz a német nyelv nem tudása Bécsben, bizonyítja ama bakának esete, ki a Schuller-strassen sétálgatott fegyveresen, csákósan, feltűzött szuronynyal, helylyelközzel zavarodottan szemlélgetve a házak számtábláit. Senki sem tudta mire vélni, mit bolyong a szuronyos örkatoná. A szegény baka pedig, ki egy Bécsben állomásozó magyar ezredhez tartozott, nem tudta magát a bámulókkal megértetni, mivel egy kukkot sem értett németül. Végre arra vetődött egy honfitársa, kinek aztán elpanaszolta keservét. Posztan volt az államnyomda közelében és a mint ott körülstráztalgatta azt a nagy épületet, egyszerre csak azon vette észre magát, hogy eltévedt a szűk utcákban és nem találja többé az örhelyet. A földi aztán a szemtanuk nem csekély mulatságára visszavezette örhelyére az eltévedt örkatonát.

— **Az „olvasókör“ regény folyóirat 25-ik füzeté megjelent, mely a „Gyémánt király francia regény folytatását képezi. A képes és diszes kiállítású kiadvány havonként 2-szer jelenik meg. — Előfizetési ára egész évre 6 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Ezenkívül az előfizetők külön kedvezményben is részesülnek. Mutatvány szám mindenkinek ingyen és bérmentve küldetik, ki eziránt a kiadóhivatalhoz fordul, mely Budapest stáció utca 31. sz. a. van.**

— **Vettük a „Gondüző“ 28. számát és örvendő tapasztaljuk, hogy e jelesen szerkesztett lap munkatársainak köre egyre tágul. A jelen számban ismét két jeles írónk művével találkozunk; az egyik Benickyné Bajza Lenke,**

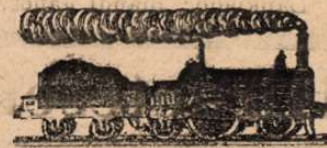
hazánk legkitünőbb regényírónéje; a másik pedig Erdélyi Gyula jóhírű regényírónk, kit olvasóközönségünk zamatos magyarsággal írt regényeiről ismer. A jelen szám tartalma a következő: „Az új főispán,“ regény, Tolnai Lajostól; „A régi pálya,“ költemény Dalmady Gyözőtől; „Rózsa vagy Viola,“ irta Benickyné Bajza Lenke; „A végzet,“ regény, Margitay Dezsőtől; „Hogyan lett Ófaluból Újfalú,“ Egy község krónikája, Erdélyi Gyulától; „Székely támad, székely bánja,“ történeti regény P. Szathmáry Károlytól; „A gránátköves asszony,“ Marlitt E. legújabb regénye, fordította Mártonffy Frigyes. A végzetes levél, humoresk. Ezeket követi a boríték érdekes tartalma, u. m. A magyar gazdasszony, vegyesek, talányok, talányfejtők és szerkesztői posta. A minden vasárnap megjelenő „Gondüző“ előfizetési ára: negyedévre 1 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek Székely Aladár kiadó tulajdonoshoz küldendők: Budapest, VII., dobúca 14. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kitünő lapra, mely ápril elsején harmadik évnegyedébe lép és melyről lapunk mai számának hirdetési rovata bővebben tesz említést. A kiadó mindenkinek szolgál mutatványszámmal ingyen és bérmentve, ki e végre hozzá fordul.

Piaci-árak.

Az 1885. évi márc. hó 21-én Mohács városa részéről hitelesen vezetett piaci jk. kivonata:

Buza	7.40
Kétszeres	6.80
Rozs	6.90
Arpa	6.—
Zab	6.50
Kukorica	5.50

az árak métermázsa szerint értendők; burgonya zsákja 1.20

Menetrend

a Mohács, Pécs és Budapest közti vasuton.	
Mohácsról Pécs felé indul reggel	5 óra 02 perc.
	d. e. 10 óra — perc.
	d. u. 3 óra 15 perc.
Pécsről Mohácsról indul reggel	6 óra 10 perc.
	d. e. 11 óra 17 perc.
	este 7 óra 36 perc.
Pécsről Budapestre indul d. e.	11 óra 05 perc.
Budapestről Pécsre indul d. e.	8 óra 15 perc.

Menetrend.

A személyszállító- és postahajók a Dunán következőleg közlekednek:

Személyhajók:

Budapestről Mohácsra naponként déli 12 órakor
Mohácsról Budapestre naponta 1 órakor délben.

Postahajók:

Bécsből Budapestre naponként reggel 7 órakor.
Budapestről Mohácsra naponként este 11 órakor.
Mohácsról Zimonyba naponként 8 óra 15 perckor reggel.
Mohácsról Orsova-Galacra szerdán, pénteken és vasárnap 8 óra 15 perckor reggel.
Mohácsról Budapestre naponként 2 órakor reggel.
Budapestről Bécsbe naponként 6 órakor este.

Szerkesztőségi üzenet.

Nt. M. J. urnak. Lapunkban szivesen engedünk tért oly felelőadásoknak, melyek az abban foglalt netáni téves közlemények helyreigazítását, vagy pedig a kifejtett nézetekkel ellentétes vélemény megvitátását, s így a hasznos eszmecserét előzözzék. De az ön által, lapunk mult számában * alatt foglalt szerkesztői megjegyzésre beküldött közlemény sem a tényállást felderítő helyreigazítást, sem netáni érdemleges ellentétes nézetének kifejezését nem tartalmazza, hanem e helyett sértő módon megleckézeti a szerkesztőt. Ehhez lehet ugyan önnek joga, de nem ezen lapban. De ennek dacára a lovagiasság legvégső határáig is elmenve hivatalos állása iránti tekintetből még tért nyitottunk volna felelőadásnak, ha ön azt a feltételt nem kötötte volna ki, hogy az minden kommentár nélkül közöltessék. Már tessék megengedni, annyira nem lehet sem ezen, sem más lap szerkesztőjének onmegtagadása, hogy saját lapjában hozzon öt sértő módon megleckézeti közleményt a nélkül, hogy erre megjegyzést tehessen,